

”Från Aleppo till Berlin: brödragänget flyr inbördeskriget”

De har Medelhavets 2,5 miljoner kvadratkilometer framför sig. Sex unga män från Syrien – fyra bröder och två vänner – har flytt inbördeskriget hemma. Efter 15 timmar dyker två skepp upp i horisonten: den italienska kustbevakningen. Migranterna bryter ut i jubel och ropar ”Italia”. Migranterna förs till ön Lampedusa. Vid mottagningscentret står omfattningen av migrantinflödet till denna lilla italienska utpost klar. Därifrån förs bröderna av myndigheterna till Sicilien, där de släpps fria. De tar första nattåget norrut mot Milano. Här möter Voice of America (VOA) dem för första gången: nervösa, utmattade och ängsliga sitter de på en kall marmorbänk i de flotta omgivningarna i närheten av Milanos centralstation. Den äldsta brodern berättar om deras resa.

”Vi flydde till Jordanien, och därifrån till Algeriet. Sedan tog vi oss olagligt in i Libyen. Det tog fem dagar att ta sig över öknen. Det var mycket tungt. Fem dagar nära döden. Vi kom till Tripoli och därifrån till Sabratha. Vi hade en massa trubbel där, för vi blev bestulna av människosmugglare. Vi lyckades fly och tog båten till Lampedusa.”

Han säger att båtfärden var hemskare än kriget därhemma. ”Det var en dödsfärd. Hjärnan slutar tänka. Du slutar tänka på allt och alla, till och med dig själv. Du lever bara minut för minut på denna jobbiga överfart. Det är en mycket märklig känsla.”

De fyra bröderna och deras två vänner är på väg mot Tyskland med nattåget. Brödernas far är redan i Berlin, deras slutdestination. Deras mor är kvar i Syrien.

”Vi har inte längre någon framtid i Syrien. Vi hoppas tills vidare finna den i Tyskland och hoppas att läget ska bli bättre där i Syrien, så att vi kan återvända till livet där.”

Med bara ett par minuter kvar tar de sina få ägodelar och ger sig av mot perrongen. De ber VOA att inte filma dem när de kliver på tåget. Enligt europeisk lag måste flyktingar ansöka om asyl i det land dit de först anländer. Polisen söker ibland igenom tågvarnarna och skickar tillbaka migranterna till Italien. Brödernas framtid kommer att avgöras på det här tåget. Under två dagar kommer inga nyheter. Sedan får VOA ett meddelande: bröderna har lyckats ta sig till München. Efter en natt i flyktinglägret är de på väg mot Berlin. Vi lyckas få till ett kort möte på tåget: lättnad och upprymdhet råder. ”Jag längtar efter att få träffa min far igen efter sex år. Jag hoppas att jag kan få se min mor igen snart och att vi kan bli en familj, allihopa.”

Den äldsta brodern skickade VOA en video som visar återföreningen med pojkarnas far på perrongen i Berlin. Europas flyktingkris rymmer många tragiska öden. Att lösa krisen kommer inte att bli lätt. Men åtminstone för dessa bröder och deras vänner fick flykten från krig, över öknen och hav, ett lyckligt slut.